

országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatal

Regisztrációs szám: K/10794

Érkezett: 2013. ÁPR. 16.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánunk intézni a Külügyminisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Alapi László és Geczkó István pásztói ötvenhatos mártírok kivégzésének közelgő 56. évfordulója alkalmából szülővárosuk polgárai számíthatnak-e a település központi részén található szovjet emlékmű eltávolításában a Külügyminisztérium segítségére?”

címmel.

A benyújtott kérdésünkre a választ írásban várjuk.

Tisztelt Miniszter Úr!

1956 decemberében Alapi László és társai megszervezték a Pásztó és Szurdokpüspöki közti vasúti híd felrobbantását, mely akcióra december 8-án került sor. Céljuk a fiatalság deportálásának megakadályozása volt. A robbanás során a híd tartóoszlopai erősen megsérültek, az esetleges katasztrófa megakadályozása végett Geczkó értesítette az állomást. A csoport tagjait 1957 áprilisában letartóztatták. Kelemen Károly 15 év börtönt kapott, Alapi Lászlót, Geczkó Istvánt, Kiss Antalt és Tóth Mihályt a Budapesti Katonai Bíróság mint rögtönítélő bíróság halálra ítélte. Kiss és Tóth esetében az elnöki tanács kegyelemből a büntetést 15 év börtönre változtatta. Alapi Lászlót és Geczkó Istvánt 1957. május 6-án kivégezték. Emléküket Pásztó város polgárai kegyelettel őrzik, emellett a Terror Háza tematikus oldalán ismertető anyag olvasható róluk, arcképük a Terror Háza Múzeum falán látható, de 2012. november 4-én a Parlament előtti kiállításon is lehetett a nevükkel és arcképükkel találkozni. Mindkettejüket 1990-ben rahabilitálták.

Ezek után abban a városban, melynek forradalmár és szabadságharcosai által 1956 októberében megfogalmazott 22 pont közül az első helyen „a szovjet haderő azonnali kivonulása Budapestről és az ország egész területéről” volt olvasható, a mai napig szovjet emlékmű hirdeti a megszállás alatt elszenvedett borzalmakat. Hiába ígérték meg a pásztóiaknak legalább négyévente a politikusok az obeliszk eltávolítását, a választások után a honatyák mindig megfélemedtek a kampányban tett ígéreteikről. 2010-ben is nyilvános fórumokon hangozott el jobboldali képviselőjelöltek részéről, hogy amennyiben polgári kormánya lesz hazánknak, az emlékmű „repül” a mostani helyéről. Azóta bekövetkezett egy demokratikus változás, a Fidesz-KDNP pártszövetség elsőprő győzelmet aratott a posztkommunista kormány felett, az Országgyűlésnek immár két pásztói kormánypárti országgyűlési képviselője is van, ám a szovjet emlékmű eltávolítása – legalábbis a politikusok részéről – lekerült a napirendről.

Hiába lett az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásába foglalva, hogy mai szabadságunk az 1956-os forradalmunkból sarjadt ki, Pásztón a mai napig központi helyen éktelenkedhet az 1956-os forradalmat és szabadságharcot leverő, majd ezt követően hazánkat évtizedekre megszálló szovjet csapatokat dicsőítő monstrum.

A pásztói polgárok és Pásztó Város Önkormányzata mindent megtett már az eltávolításáért. A városban évtizedek óta témát szolgáltat az emlékmű eltávolítása, mely ügy mellé egy emberként sorakoztak fel a pásztóiak. Évek óta különböző fórumokon követelik annak eltávolítását, lakossági fórumokat szerveznek, közösségi portálokon több százan csatlakoztak az elbontást kezdeményező oldalhoz szolidaritásuk jeleként, plakátok lepik el minden évben a települést, tartva a reményt az idősebbekben, hogy a fiatalabbak nem törődtek még bele a megalázó helyzetbe. A pásztói városvezetés már az előző kormányok ideje alatt hivatalosan felvette a kapcsolatot a Honvédelmi Minisztérium illetékes képviselőivel, az orosz és az ukrán nagykövetségekkel történt egyeztetés, a pásztóiakat a szovjet megszállásra emlékeztető szovjet emlékmű eltávolításával kapcsolatban. Dokumentumokkal igazolták, hogy az nem kegyeleti jellegű katonai emlékmű, pláne nem katonasír. Egyetlen elesett szovjet katona földi maradványát sem őrzi. A két érintett nagykövetségnek a pásztóiak megküldték azt a tervezetet, mely szerint a pásztói köztemetőben kulturált módon kerülne kialakításra a Pásztón elesett szovjet katonák emlékhelye, azonban próbálkozásaik eredmény nélkül maradtak, segítséget pedig a Kormánytól és az illetékes minisztériumoktól nem kaptak.

Tisztelt Külügyminiszter Úr!

A pásztóiak béketűrő emberek, de ahogy 1956-ban a járási- és községi tanácsházak mellett a rendőrség győzedelmes megostromlásával és a rendőrök lefegyverzésével mutatták, nem tűrik a megaláztatást. Nem lehet az idők végezetéig elvárni a pásztóiaktól, hogy a be nem váltott politikusi ígérek mellett, napi szinten szembesüljenek szüleik, nagyszüleik deportálásával, megnyomorításával, hozzátartozóik megbecstelenítésének és megaláztatásának emlékével. Kimondatlanul, de az előző posztkommunista kormányok alatt is elviselték a hatóságok az emlékmű állagában külső behatások következtében bekövetkezett változásokat, ám a tavalyi évben már eljárást is indították a megszállók emlékművének megrongálása miatt.

Több mint 21 éve már annak, hogy az utolsó szovjet katona is elhagyta hazánkat, ennek ellenére köztereinket a mai napig a megszálló szovjet hadsereget dicsőítő, a megszállást felszabadításnak beállító obeliszkok lepik el. Ezek közül is országosan a budapesti után a pásztói a legismertebb, ahol a város frekventált helyén látható a megalázottságunkat hirdető, omladozó monstrum. Közismert tény, hogy a II. világháború során a Vörös Hadsereg ellenséges állam fegyveres erejeként elfoglalta hazánkat, több százezer ember életét oltotta ki, több százezer magyar nőt becstelenített meg, és felbecsülhetetlen veszteségeket okozott a nemzetgazdaságnak. A magyar emberek méltóságát éppen ezért kirívóan sértik a történelem fekete lapjaira tartozó, drámai eseményeket dicsőítő emlékművek közterületi jelenléte.

Természetesen a cél az, hogy a hazánk közterein megtalálható szovjet emlékművek sorsáról az orosz állammal egyetértésben döntsünk, tehát indokolt törekedni arra, hogy az emlékművek sorsát az érintett felek számára megnyugtató módon rendezzük. Fontos rögzíteni, hogy törvényes és jogszerű lehetőség létezik ezen emlékművek eltávolítására és más, a magyar emberek érzületét tiszteletben tartó módon történő elhelyezésére. A magyar állam fontos állami érdekből a magyar-orosz hadisír egyezmény helyes értelmezése szerint egyoldalúan is elmozdíthatja a szovjet katonai emlékműveket a közterületekről, tehát nem szükséges mindenáron az orosz fél hozzájárulása. Azonban ha a kormányzat megadja a szükséges támogatást, akkor az ilyen és ehhez hasonló emlékművek jogszerűen, az orosz fél érzékenységét is szem előtt tartva, egy év alatt eltávolíthatók.

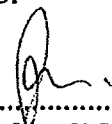
A közelgő szimbolikus évforduló nagyszerű lehetőség lenne egy a pásztói szovjet emlékmű eltávolításával kapcsolatos hír bejelentésére (ha már a rendelkezésre álló több mint két és fél év alatt az eltávolítást nem sikerült megoldani).

Oroszország stratégiai partnerünk, energetikai és kereskedelmi szempontból meghatározó tényező, utóbbiban jelentős potenciális felvevő piac, ezáltal a magyar érdek egy sikeres együttműködés kialakítását kívánna meg, amelyben a felmerülő vitás kérdéseket konstruktív módon, a kölcsönös érdekek figyelembevételével rendezik a felek. Utóbbiakat alááshatja és az orosz felet is joggal sértheti az a magatartás, amelyet a Kormány tanúsít az emlékművek közterületeken tartásával, és amely így Pásztón a nyilvános WC feladatát látja el, továbbá rendre megrongálják. Nem jó, ha a politika nem foglalkozik ezzel az ügygel, azt üzenve a konkrét esetben a pásztóiaknak, hogy „oldjátok meg ahogy tudjátok”.

Számíthatnak végre a pásztóiak a Kormány és a Külügyminisztérium segítségére, vagy a kormányzat inkább azt szeretné, ha a nógrádi település polgárai maguk kezébe vennék az irányítást, ahogy azt 1956-ban tették?

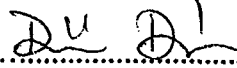
Várjuk megtisztelő válaszát!

Budapest, 2013. április 15.

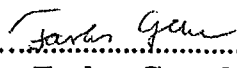

.....
dr. Gaudi-Nagy Tamás

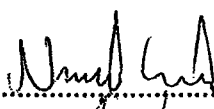

.....
Sneider Tamás

.....
Apáti István

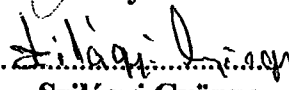

.....
Dúró Dóra

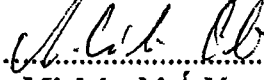

.....
Hegedűs Lorántné

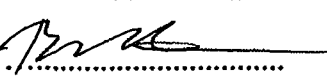

.....
Farkas Gergely

.....
Novák Előd

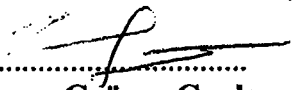

.....
Murányi Levente

.....
Szilágyi György

.....
Mirkóczki Ádám

.....
Bertha Szilvia

.....
Baráth Zsolt

.....
Zagyva György Gyula
Jobbik Magyarországért Mozgalom